

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/225/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114211410
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4114211410.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej PhD., v právnej veci žalobcu: C-LABA s.r.o. (v likvidácii), so sídlom Štěpánská 1742/27, Nové Město, Praha, IČO: 29 213 754, zastúpený: AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Potočná 650/135B, Trenčín, proti žalovanému: Mesto Nitra, Štefánikova tr. 60, Nitra, IČO: 00 308 307, o zaplatenie sumy 41 147,49 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/92/2014-143 zo dňa 05.08.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Odvolací súd zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 19C/92/2014-143 zo dňa 05.08.2019 a konanie z a s t a v u j e.

II. Odvolací súd žiadnej zo strán n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalobu žalobcu zamietal a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil právne s poukazom na § 186, § 191, § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, 2, § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Z.z., § 1 písm. b), § 3 ods. 1 písm. a), d), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 13, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že žalobca sa písomnou žalobou zo dňa 11.04.2014 domáhal aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody za nesprávny úradný postup pri vyrubení dane z nehnuteľnosti za rok 2004. Podľa žalobcu nesprávny úradný postup žalovaného spočíval v nerešpektovaní právnej úpravy umožňujúcej obciam ako správcom dane z nehnuteľností zohľadniť pri vyrubení dane z nehnuteľností miestne podmienky s tým, že podľa názoru žalobcu žalovaný bol povinný skúmať miestne podmienky za účelom posúdenia možnosti zníženia sadzby dane z nehnuteľností. Žalobca mal za to, že žalovaný nebol schopný zabezpečiť riadne možnosť príjazdu vozidiel k nehnuteľnostiam daňovníka, parkovanie vozidiel v blízkosti predmetných nehnuteľností, poriadok a čistotu na verejných priestranstvách obklopujúcich tieto nehnuteľnosti napriek tomu, že na dani z nehnuteľností inkasoval od daňovníka značné peňažné prostriedky. Ak aj na základe uvedeného v procese vyrubovania dane neprihliadol žalovaný na miestne podmienky a neposúdil možnosť zníženia sadzby dane, hoci podmienky objektívne existovali, preto bol postup žalovaného neprávny a žalobcovi ako daňovníkovi ním bola spôsobená škoda s tým, že výška škody predstavuje rozdiel medzi vyrubenou daňou z nehnuteľností na rok 2004 a 2005 a výškou dane, ktorá bola určená pri správnom postupe správcu dane spočívajúcom v znížení sadzby dane ako aj samotnej dane s ohľadom na miestne podmienky. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že rozhodnutia správcu dane sú nezákonné a protiústavné. Žalovaný v prvoinštančnom konaní vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2013 nadobudol nevyšpecifikovanú, neuznanú a neprejudikovanú pohľadávku, rovnako tak vzniesol aj námietku premlčania. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby s tým, že ju zamietol z dôvodu premlčania ako aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. S poukazom na § 27 zákona č. 514/2003

Z.z. uviedol, že mal za preukázané, že platobný výmer za rok 2004 bol vydaný dňa 02.03.2004 resp. pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. (dňa 01.07.2004). Uviedol, že zákon č. 58/1969 Z.z. sa vzťahuje len na škodu spôsobenú štátnym orgánom a nie na škodu spôsobenú orgánom územnej samosprávy, na základe čoho je potrebné posudzovať nárok žalobcu na náhradu škody podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Začiatok plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby posúdil od 30.11.2004 resp. nasledujúci deň po dni poslednej splátky a vyhodnotil vznesenú námietku premlčania ako dôvodnú a žalobcu v časti nároku žalobcu plynúceho z výmeru č. 249772/2004 zo dňa 02.03.2004 zamietol. Poukázal na to, že na daný prípad sa nevzťahuje § 22 a nasl. Zákona č. 58/1969 Z.z.. Zmluvu o postúpení pohľadávky (či už vo vzťahu k náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2004 tak aj na rok 2005) považoval za neplatnú pre neurčitosť a zároveň pre rozpor so zákonom, pretože postupovaná pohľadávka v čase postúpenia neexistovala s tým, že neexistujúcu pohľadávku nemožno postúpiť. Okrem uvedeného bola v zmluvách pohľadávka daňovníka identifikovaná spôsobom z ktorého nemožno výšku pohľadávky ustáliť, a preto aj z tohto dôvodu sú zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2013 neplatné, a to pre ich neurčitosť. S poukazom na § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uviedol, že poškodeným mohol byť iba daňovník, a to za predpokladu, že právoplatné rozhodnutie, ktorým mala byť spôsobená škoda bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, pretože uvedené súd nemôže posudzovať ako predbežnú otázku. Postúpenie pohľadávky poškodeného z titulu nároku na náhradu škody nezákonného rozhodnutia by prichádzalo do úvahy až vtedy, ak by toto právo poškodeného bolo judikované, teda ak by poškodenému bol rozhodnutím súdu priznaný konkrétny nárok na náhradu škody. Tieto podmienky však splnené neboli, daňovníkovi nebol priznaný nárok na náhradu škody, rozhodnutia, ktorými mu škoda mala byť spôsobená, zákonným spôsobom zrušené neboli, a preto o daňovníkovi nemožno hovoriť ako o poškodenom a škoda mu doposiaľ ani nevznikla. Z uvedených dôvodov tak daňovník nemohol postúpiť pohľadávku, ktorá neexistovala, preto súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď žalobcovi nesvedčí právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovaného, tj. nie je v aktívne vecne legitimovaný subjekt. Žalobcovi pritom daň vyrubená nebola a skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe jednoznačne poškodeným nie je. Uviedol, že právnym posúdením uplatneného nároku nie je viazaný, a preto ho považoval za nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Právnym základom nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. môže byť aj nezákonné rozhodnutie a aj nesprávny úradný postup súdu, pričom tento môže spočívať aj v inom nezákonnom zásahu do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za takýto nesprávny úradný postup považoval žalobca aj postup žalovaného, keď tento pri vyrubení dane daňovníkovi nezohľadnil miestne podmienky. Pokiaľ žalobca namietal procesný postup žalovaného, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia o vyrubení dane z nehnuteľností, tak súd prvej inštancie uviedol, že v tomto prípade nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe, úradný postup z hľadiska zákona je iba taký postup, ktorým konajúci orgán porušuje právne predpisy, no nemá svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Žalobca však namietal postup vyrubenia dane, konkrétne nezohľadnenie miestnych podmienok, ktorého výsledkom však bol platobný výmer č. 249772/2005. Na základe tohto je namieste posúdiť nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. o/250/2010 zo dňa 03. 10. 2011). Z tvrdení žalobcu je zrejmé, že uvedený platobný výmer nebol príslušným orgánom pre nezákonnosť nikdy zrušený alebo zmenený a otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno posudzovať ako otázku predbežnú. Uvedené vyplýva z § 6 ods. 1 zákona č. 514/20 z. Podľa tohto ustanovenia právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Súd nie je oprávnený skúmať, či žalovaný postupoval správne alebo nie pri vyrubovaní dane daňovníkovi, ak výsledkom takéhoto konania žalovaného bol platobný výmer, ktorý je rozhodnutím žalovaného a toto je právoplatné, vykonateľné a zrušené nebolo. Okrem nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu súd uvádza, že zmluvou o postúpení pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka sa môže previesť iba právo zo záväzkového právneho vzťahu. Niektoré práva previesť nemožno, teda v danom prípade ani nejudikované právo z verejnoprávneho vzťahu. Daňovníkovi nebola v daňovom konaní, prípadne v rámci správneho súdnictva ani priznané právo na prípadné zníženie dane, teda ani neexistuje zákonný predpoklad na priznanie nároku na náhradu škody zo zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a dôvodu nezákonného rozhodnutia; daňovník teda ani nemohol postúpiť právo, ktoré sám nenadobudol. Pretože v civilnom sporovom konaní je vylúčené posudzovať vecnú správnosť rozhodnutí vydaných v správnom konaní, vyhodnotil súd prvej inštancie žalobu za nedôvodnú. Uviedol, že keďže vzhľadom na uvedené bol nárok žalobcu nedôvodný už z hľadiska jeho právneho základu, bolo by

bezpredmetné a nehospodárne zaoberať sa výškou škody a prípadne aj ďalšími okolnosťami, avšak pre úplnosť v stručnosti uviedol, že žalobca na preukázanie výšky škody žiaden dôkaz nenavrhol a dokonca výšku škody nevyšpecifikoval a záverom poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobné prípady (napr. rozhodnutie KS Trenčín, sp. zn. /2017, rozhodnutie KS Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/18/2018).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie sa náležite nevysporiadal s prejednanou vecou, osvojil si typizovanú argumentáciu žalovaného bez poskytnutia presvedčivého odôvodnenia poskytujúceho oporu pre zamietnutie žaloby, navrhujúc napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Záver súdu prvej inštancie a jeho právne posúdenie, podľa ktorého zákon č. 58/1968 Z.z. neupravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom samosprávy na základe čoho je potrebné nárok žalobcu posúdiť podľa Občianskeho zákonníka považoval za nesprávny. V tejto súvislosti uviedol, že ustanovenia zákona č. 58/1968 Z.z. platného v čase vydania platobných výmerov, síce neriešili osobitne zodpovednosť územnej samosprávy a nedefinovali nesprávny úradný postup územnej samosprávy, avšak uvedené nič nemení na tom, že nárok žalobcu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 514/2003 Z.z. aj s prihliadnutím na skutočnosti vyplývajúce s právnej úpravy platnej od 01.07.2004 obsiahnutej v zákone č. 514/2003 Z.z., kde boli konkretizované podmienky zodpovednosti tak štátu pri výkone verejnej moci prostredníctvom štátnych orgánov ako aj orgánov územnej samosprávy pri výkone samosprávy. Uviedol, že v súčasnosti neexistuje legálna definícia nesprávneho úradného postupu, avšak túto postupne tvorí rozhodovacia činnosť justičných orgánov a v súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/ 71/2009 zo dňa 27.01.2011. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nesprávne vysporiadal s námietkou premlčania a vec nesprávne posúdil, keďže premlčacia doba neuplynula a jeho žaloba bola podaná včas, keď poukázal na § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Uviedol, že k vzniku škody došlo až uhradením dane vyrubenej na základe platobných pomerov, pretože až tým dňom došlo reálne k vzniku škody s tým, že objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po zaplatení dane a podaním žaloby bola lehota zachovaná. V tejto súvislosti ešte dodal, že v čase uhradenia vyrubenej dane jeho právny predchodca nevedel o skutočnosti, že daň bola vyrubená nezákonne v dôsledku nesprávneho úradného postupu žalovaného, v dôsledku čoho ani nemohla týmto momentom začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Uviedol, že o vzniku škody sa jeho právny predchodca dozvedel až po dni 10.05.2012, keď sa na internete dočítal o tom, že Ústavný súd SR dňa 10.05.2012 predbežne prerokoval návrh skupiny poslancov NRSR vo veci nesúladu ustanovení zákona č. 582/2004 s Ústavou SR. Žalobca ďalej v podanom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, pretože má za to, že postupovaná pohľadávka bola dostatočne určito a zrozumiteľne označená v zmluve, tak že na jej základe došlo k platnému postúpeniu bez nutnosti presného vyčíslenia škody. Záver súdu prvej inštancie, že postupovaná pohľadávka v čase postúpenia neexistovala, označil za rozporný s ustálenou judikatúrou NS SR a nemajúci žiadnu oporu v právnom poriadku SR (poukázal na § 524 a nasl. OZ). Zdôraznil, že nemožnosť postúpenia pohľadávok sa nevzťahuje podľa Daňového poriadku na postúpenie pohľadávok, ktoré vznikli z daní z nehnuteľností, ktorých správcom je obec. Dal do pozornosti, že svojho nároku na náhradu škody sa domáhal nie len v dôsledku nesprávneho úradného postupu žalovaného, ale aj v dôsledku nezákonného procesu viacnásobného daňového zaťaženia identického predmetu dane a záverom poukázal na ustanovenia § 8 ods. 1, 2, § 12 ods. 1, 2 zákona č. 582/2004 Z.z..

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§326 ods. 1 CSP) zistením, že spĺňa náležitosti § 363 CSP a po preskúmaní splnenia procesných podmienok (§ 161 CSP) dospel k záveru, že je nutné konanie zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky (§ 161 ods. 2 CSP).

5. Podľa § 234 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

6. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

7. Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 64 CSP ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 66 CSP ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa ust. § 63 a 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.
12. Podľa § 161 ods. 3 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.
13. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.
14. Podľa § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.
15. Podľa § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.
16. Ak je stranou sporu právnická osoba jej zánik, spravidla výmazom z príslušného registra, spôsobuje vadu konania s tým, že táto vada môže byť podľa okolností konkrétneho prípadu odstrániteľná alebo neodstrániteľná. O odstrániteľnú vadu konania ide v prípadoch, keď podľa hmotného práva zaniká právnická osoba s právnym nástupcom, naopak o neodstrániteľnú vadu ide v prípade, ak právneho nástupcu právnickej osoby podľa hmotného práva niet s tým, že právnym dôsledkom v takomto prípade je nutnosť súdu uznesením obligatórne konanie zastaviť.
17. Z obsahu výpisu z Obchodného rejstříku, vedeného Mestským súdom v Prahe, oddíl C, vložka 316788, odvolací súd zistil, že žalobca resp. obchodná spoločnosť C-LABA s.r.o., so sídlom Štěpanská 1742/27, Nové Město, Praha, IČO: 29 213 754, ku dňu 17.04.2019 bolo rozhodnuté o dobrovoľnom zrušení spoločnosti s likvidáciou ku dňu 30.04.2019. Dňom 30.04.2019 obchodná spoločnosť vstúpila do likvidácie s tým, že ku dňu 14. 07.2020 bola vymazaná z príslušného registra bez právneho nástupcu. V dôsledku vyššie uvedeného v odvolacom konaní došlo k založeniu neodstrániteľnej podmienky konania (§ 161 ods. 2 CSP) v podobe nedostatku procesnej spôsobilosti (subjektivity) strany sporu (§ 62, § 64 CSP).
18. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, ktorú súd obligatórne z úradnej povinnosti skúma počas celého konania a strata procesnej subjektivity, v tomto prípade v dôsledku výmazu právnickej osoby z obchodného registra (obchodného rejstříku) bez právneho nástupcu, zakladá neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá vedie k zastaveniu konania s tým, že v konaní došlo k strate procesnej subjektivity žalobcu až v odvolacom konaní, keď žalobca mal procesnú subjektivitu až do svojho zániku, ku ktorému došlo dňom jeho výmazu z obchodného registra dňa 14. 07.2020, teda potom čo konanie pred odvolacím súdom bolo začaté.
19. Z vyššie uvedeného dôvodu, že žalobca zanikol bez právneho nástupcu skôr, ako sa odvolacie konanie skončilo, odvolací súd podľa § 64 druhá veta CSP nemal inú možnosť ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a konanie zastaviť, keďže nie je voči komu ako žalobcovi v konaní konať a preto už o podanom odvolaní žalobcu odvolací súd rozhodovať nemôže.
20. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1, keď vzhľadom na existenciu strany sporu disponujúcu procesnou spôsobilosťou len na strane žalovaného, keďže v danom prípade žalobca stratil procesnú subjektivitu, a zároveň žalovaný si ani náhradu trov neuplatnil, nárok na náhradu trov konania nepriznal.
21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).